

DATOS IDENTIFICATIVOS

Enxearía gráfica

Materia	Enxearía gráfica			
Código	V12G380V01602			
Titulación	Grao en Enxearía Mecánica			
Descritores	Creditos ECTS 6	Sinale OB	Curso 3	Cuadrimestre 2c
Lingua de impartición	Castelán Galego Inglés			
Departamento	Deseño na enxearía			
Coordinador/a	Pérez Vázquez, Manuel Cerqueiro Pequeño, Jorge			
Profesorado	Alegre Fidalgo, Paulino Cerqueiro Pequeño, Jorge López Figueroa, Concepto Esteban Pérez Vázquez, Manuel Roa Corral, Ernesto			
Correo-e	jcerquei@uvigo.es maperez@uvigo.es			
Web	http://faitic.uvigo.es			
Descripción xeral	O obxectivo que se persegue con esta materia é a achega de métodos para resolver gráficamente problemas de enxearía, de modo que ao final o alumno deberá: - Coñecer e dispor de criterios fundamentados para a selección e aplicación de compoñentes normalizados. - Coñecer as tecnoloxías CAD para o modelado xeométrico e a xeración de planos a partir deste. - Ter capacidade para realizar análise do funcionamento dos mecanismos a partir das especificacións dos planos. - Saber aplicar a xeometría na resolución de problemas de mecanismos, construcións e instalacións industriais. - Posuír habilidades para crear e xestionar información gráfica relativa a problemas de enxearía mecánica.			

Competencias

Código

B1	CG1 Capacidad para a redacción, sinatura e desenvolvemento de proxectos no ámbito da enxearía industrial, na especialidade de Mecánica, que teñan por obxecto, a construcción, reforma, reparación, conservación, demolición, fabricación, instalación, montaxe ou explotación de: estruturas, equipos mecánicos, instalacións enerxéticas, instalacións eléctricas e electrónicas, instalacións e plantas industriais, e procesos de fabricación e automatización.
C19	CE19 Coñecementos e capacidades para aplicar as técnicas de enxearía gráfica.
D2	CT2 Resolución de problemas.
D6	CT6 Aplicación da informática no ámbito de estudo.
D9	CT9 Aplicar coñecementos.
D10	CT10 Aprendizaxe e traballo autónomos.
D14	CT14 Creatividade.
D16	CT16 Razoamento crítico.
D17	CT17 Traballo en equipo.

Resultados de aprendizaxe

Resultados previstos na materia

Resultados de Formación e Aprendizaxe

Coñecer e dispor de criterios fundamentados para a elección e aplicación de compoñentes normalizados.	B1	C19	D2
Coñecer as tecnoloxías CAD para o modelado xeométrico e a xeración de planos a partir deste.		C19	D6
Capacidade para realizar análise do funcionamento dos mecanismos a partir das especificacións dos planos.	B1	C19	D16

Saber aplicar a xeometría na resolución de problemas de construcións e instalacións industriais.	C19	D2 D9 D14
Adquirir habilidades para crear e xestionar información gráfica relativa a problemas de enxeñaría mecánica.	C19	D10 D14 D16 D17

Contidos

Tema

CONTIDOS TEORICOS

1. Introdución aos gráficos de enxeñaría	1.1. Tipos de gráficos en enxeñaría. Campos de aplicación. Gráficos para o deseño, a visualización e a comunicación. A linguaxe gráfica. 1.2. Sistemas gráficos. Tipos e estrutura dos ficheiros gráficos. Manexo da información. Xerarquías. Capas. 1.3. Modelos. Modelo xeométrico. Asociatividade da información.
2. Representación de pezas e compoñentes mecánicos normalizados.	2.1. Normalización de valores. Designacións normalizadas. 2.2. Representación, anotación e designacións normalizadas para: Resortes, rodamentos e os seus accesorios, poleas e cadeas. Información gráfica en planos de rodas dentadas. Curvas para o perfil dos dentes. 2.3. Outras formas de transmisión de movemento. 2.4. Axustes 2.5. Representación simbólica de mecanismos. 2.6. Materiais. Designacións normalizadas 2.7. Criterios para selección e emprego de compoñentes normalizados.
3. Xestión da variabilidade; repercusión funcional das tolerancias. Análise e síntese de tolerancias.	3.1. A variabilidade asociada aos problemas de Enxeñaría Mecánica. 3.2. Variabilidade macro e micro xeométricas. 3.3. Tolerancias dimensionais e axustes. Especificación. 3.4. Tolerancias xeométricas. Especificación. 3.5. Referencias e sistemas de referencia. 3.6. Tolerancias de rugosidade superficial. Especificación. 3.7. Tolerancias estatísticas. Funcións de custo das tolerancias. 3.8. Análise de tolerancias e sínteses de tolerancias. 3.9. Combinación de tolerancias; repercusión da acumulación de tolerancias sobre o funcionamento e montaxe de mecanismos.
4. Concepción e representación de formas mecánicas elementais. Acotación orientada á función, a fabricación e o control do produto.	4.1. Formas construtivas para o deseño de pezas moldeadas, forxadas, conformadas e embutidas. 4.2. Funcións mecánicas elementais. 4.3. Análise das condicións de funcionamento nos mecanismos. 4.4. Anotación Funcional. Cadeas de cotas. 4.5. Anotación orientada ao proceso de fabricación. 4.6. Anotación orientada ao control de conformidade.
5. Especificación xeométrica de produtos.	5.1. Concepto de especificación xeométrica segundo ISO. 5.2. Cadeas de Normas. 5.3. Normas GPS fundamentais e globais 5.4. Matrices de Normas GPS Xenerais 5.5. Matrices de Normas GPS Complementarias. 5.6. Operacións de especificación. 5.7. Interpretación de especificacións xeométricas en base ás operacións para construírlas.
6. Diagramas, Nomogramas e ecuacións empíricas.	6.1. Construcións gráficas empregadas en enxeñaría. 6.2. Escalas para as construcións gráficas. 6.3. Diagramas e Nomogramas. Gráficas volumétricas. 6.4. Representación gráfica de ecuacións empíricas. 6.5. Funcións de análises de datos.
7. Fundamentos dos gráficos por computador.	7.1. Transformacións xeométricas básicas. 7.2. Graficación de liñas: algoritmos básicos. 7.3. Curvas aproximadoras e interpoladoras: tipos e aplicacións. 7.4. Modelado xeométrico. Estrutura da información nos ficheiros CAD 2D e 3D. Entidades e modelos de sólidos/superficies/malla de arame/puntos. 7.5. Librarías gráficas. 7.6. Sistemas CAD para deseño mecánico orientados ao produto.

8. Sistemas CAD/CAE/CAM. Sistemas para adquisición de datos das xeometrías reais. Prototipado rápido.	8.1. Sistemas CAx. 8.2. Ferramentas CAD/CAM. 8.3. Ferramentas CAE no contexto da enxeñaría de deseño. 8.4. Realidade virtual: características e dispositivos. Aplicacións no campo da enxeñaría. 8.5. Dixitalización de formas. Proxectos de enxeñaría inversa. 8.6. Sistemas de prototipado rápido. 8.7. Formatos para o intercambio de información.
9. Representación de construcións e instalacións industriais.	9.1. Representación simbólica de estruturas. 9.2. Planos de detalle para estruturas metálicas. 9.3. Representación e anotación das unións soldadas. 9.4. Débuxos para calderería. 9.5. Símbolos e esquemas para circuitos oleohidráulicos e pneumáticos. 9.6. Símbolos e esquemas para conducións de fluídos.
10. Introdución ao deseño industrial.	10.1. Deseño. Tipos. O deseño industrial: produto, comunicación e imaxe corporativa. 10.2. Metodoloxías para o deseño. 10.3. Etapas do proceso de deseño. 10.4. A creatividade no proceso de deseño. 10.5. Valoración de alternativas de deseño. 10.6. DfX.
CONTIDOS PRÁCTICOS	
1. Croquizado dun conxunto mecánico	Proporxase a realización individual do croquizado dun conxunto mecánico, que incluirá elementos de transmisión e un elevado número de compoñentes normalizados. O proceso previo á realización do croquizado, consistente no seu estudo, procura de información e análise, realizarase por grupos de tres ou catro alumnos/as.
2. Modelado do conxunto anterior	Unha vez corrixida e devolta polo profesor a práctica anterior, realizarase o modelado das pezas e o ensamblado do conxunto mediante o programa CAD dispoñible no Laboratorio. Será un traballo individual, aínda que se formarán grupos para as postas en común e aprendizaxe colaborativo.
3. Realización de planos en 2D	Partindo dos modelados anteriores, elaboraranse os planos de detalle e de conxunto do ensamblado, mediante o programa CAD dispoñible, contendo a lista de pezas e todas as especificacións necesarias (cotas, tolerancias macro e microgeométricas, indicacións especiais), que sexan necesarias para garantir un funcionamento óptimo do mecanismo ao que pertenza cada peza.
4. Representacións de calderería	Realizar o modelado sólido e representar os desenvolvimentos para un elemento de calderería, con todas as especificacións dimensionais necesarias, empregando o programa CAD dispoñible.
5. Realización dunha memoria para análise de funcionalidade e intercambiabilidade	Realizarase unha análise crítica do deseño dos exercicios 1-4, que conteña unha previsión das condicións de funcionamiento esperadas, baseada nas tolerancias aplicadas e o efecto combinado entre todas elas, e un estudo que reflecta como se poden reducir os custos das tolerancias a partir do efecto combinado de todas as que interveñen. Realizarase unha análise CAE dunha peza relevante do deseño. Todas as partes deste traballo serán documentadas con canta información gráfica, da traballada no curso, sexa posible aplicar para unha mellor comprensión da memoria.
6. Representación dunha construcción industrial. Esquemas para conducións de fluídos e edificación do tipo nave industrial para albergar un taller ou pequena industria mecánica, con planos acoutados da estrutura metálica e os seus correspondentes detalles construtivos.	Representar mediante o programa CAD dispoñible unha pequena industria mecánica, con planos acoutados da estrutura metálica e os seus correspondentes detalles construtivos. Realizar a representación simbólica de diversas instalacións relevantes da nave: enerxía, fluídos, etc.

Planificación

	Horas na aula	Horas fóra da aula	Horas totais
Lección maxistral	26	39	65
Resolución de problemas	24	36	60
Aprendizaxe baseado en proxectos	5	5	10
Seminario	5	10	15

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientador, considerando a heteroxeneidade do alumnado.

Metodoloxía docente

Descripción

Lección maxistral	Sesión maxistral activa. Cada unidad temática será presentada polo profesor empregando recursos audiovisuais, e será complementada cos comentarios que os estudiantes realicen en base na bibliografía recomendada ou calquera outra na que sexa tratada esa parte do tema.
Resolución de problemas	Durante as clases maxistrais exponse exercicios e/ou problemas que se resolverán parcial ou totalmente en clase, de maneira individual ou grupal, orientados a facilitar unha mellor comprensión da aplicación e utilidade práctica dos contidos de cada unidad temática, sempre coa orientación activa do profesor. Estes exercicios teñen ademais como finalidade o proporcionar unha orientación acerca dos contidos e obxectivos das clases de laboratorio.
Aprendizaxe baseado en proxectos	Realización de actividades que requieren a participación activa e a colaboración entre os estudiantes.
Seminario	Realización de actividades de reforzo á aprendizaxe mediante a resolución tutelada de maneira grupal de supostos prácticos vinculados aos contidos teóricos da materia, durante os cales se poida valorar como o alumnado asocia os contidos teóricos ás diferentes etapas desenvolvidas para a análise e a resolución de cada problema.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descripción
Seminario	Para aselección, seguimento e control dos traballos

Avaluación

	Descripción	Cualificación	Resultados de Formación e Aprendizaxe
Lección maxistral	Realizarase o número de probas de control que considere o profesor (como mínimo un parcial en torno a metade do curso), en data sinalada previamente. Superada esa parte poderá ser eliminada do exame final. Exame final, con dúas partes separadas, para todos os que non sigan a vía ordinaria de avaluación continua. Todos deben examinarse da segunda parte e pódese recuperar ou mellorar a primeira.	60	C19 D10 D16
Resolución de problemas	As actividades prácticas a realizar corresponderán co indicado no apartado de 40 (up to 40) B1 Contidos Prácticos, e exponse para o seu desenvolvemento, resolución e posterior entrega ao profesor na data que se indique en cada caso concreto. Cada actividad presentada avaluárase de acordo cos criterios que con anterioridade se indicasen, e será devolta con prontitude para que a aprendizaxe que a chegue cada corrección poida ser incorporado ás actividades prácticas seguintes. O calendario para execución e presentación das actividades prácticas será coñecido ao comezo do curso.	B1 D6 D9 D14 D16 D17	C19 D2 D6 D9 D14 D16 D17

Outros comentarios sobre a Avaluación

A materia supérase mediante a avaluación continua ao acadar 5,00 puntos en cada unha das partes.

Ao exame final, na data indicada polo centro, deben acudir todos os alumnos, polo menos para efectuar o exame da segunda parte. Poderán recuperar a primera parte os que non a teñan superada ou ben os que desexen de mellorala. Cando no proceso de avaluación continua queden partes pendentes, o alumnado poderá examinarse delas no exame final, tanto de teoría como de prácticas, salvo nos casos que o profesor considere a posibilidade de recuperárlas cun traballo adicional ou complementario. As partes superadas conservaranse para a segunda convocatoria.

Ao exame final, no que se examinará do total dos contidos da materia, deben acudir os alumnos que renunciarán á modalidade de avaluación continua. A cualificación máxima será de 10 puntos. O exame da parte teórica neste caso realizarase na data fixada polo centro, podendo realizarse o da parte práctica en hora e día diferente.

Espérase que o alumno presente un comportamento ético axeitado. No caso de detectar un comportamiento non ético (copia, plaxio, utilización de aparatos electrónicos non autorizados, e otros) considerarase que o alumno non reúne os requisitos necesarios para superar a materia. Nesta caso a cualificación global no presente curso académico será suspenso (0.0). Non se permitirá a utilización de ningún dispositivo electrónico durante as probas de avaluación salvo autorización expresa.

Bibliografía. Fontes de información

Bibliografía Básica

AENOR, Normas UNE/EN/ISO diversas actualizadas , AENOR,
Cordero, J.M.; Cortés, P., Curvas y Superficies para Modelado Geométrico , Ra-ma, 2002
Félez, J.; Martínez, M.L., Ingeniería Gráfica y Diseño , Síntesis, D.L., 2008
Foley, J. D.; Van Dam, A.; Feiner, S. K.; Hughes, J. F.; Philips, R. L., Introducción a la Graficación por Computadora , Addison-Wesley Ib., 1996
Bibliografía Complementaria

- Aguayo, F.; Soltero, V., **Metodología del Diseño Industrial. Un Enfoque desde la Ingeniería Concurrente.**, Ra-ma, 2003
- Company, P.; Vergara, M.; Mondragón, S., **Dibujo Industrial**, Publicacions de la Universitat Jaume I, 2007
- Farin, G., **Curves and surfaces for computer aided geometric design**, Academic Press, 1997
- Fischer, B. R., **Mechanical Tolerance Stackup and Analysis**, Marcel Dekker, Inc., 2004
- García, M.; Alcaide, J.; Gómez, T.; Collado-Ruiz, D., **Fundamentos del diseño en la ingeniería**, UPV, 2009
- Giesecke F.E.; et al., **Technical Drawing with Engineering Graphics**, Prentice Hall (Pearson Education, 2012)
- Gómez, S., **El Gran Libro de SolidWorks Office Professional**, Ed. Marcombo, 2010
- Hearn, D.; Baker, P., **Gráficos por computador**, Prentice Hall Hispanoamericana, 1995
- Jensen, C.; Helsel, J. D.; Short, D. R., **Dibujo y diseño en Ingeniería**, Mc Graw-Hill, 2002
- Molero, J., **Autocad 2010: Curso Avanzado**, Anaya Multimedia, 2009

Recomendacións

Materias que continúan o temario

Deseño e comunicación de produto e automatización de elementos en planta/V12G380V01931

Sistema para o deseño e desenvolvemento do producto/V12G380V01934

Traballo de Fin de Grao/V12G380V01991

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Deseño de máquinas I/V12G380V01304

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Expresión gráfica: Expresión gráfica/V12G380V01101

Fundamentos de sistemas e tecnoloxías de fabricación/V12G380V01305

Outros comentarios

Para matricularse nesta materia é necesario superar ou ben estar matriculado de todas as materias dos cursos inferiores ao curso no que está emprazada esta materia. De maneira moi especial, recoméndase superar previamente a materia "Expresión Gráfica" de primeiro curso.